

folkeoplysning, bibliotekerne, teatrene, de små spillesteder, vedligeholdelse og pleje af vore museer og offentlige kunstværker? De har det skidt.

Jeg vil vove den påstand, at kulturbyåret ikke har skabt nogen afklaring eller bedring af de grundlæggende problemer i dansk kultur.

For os har Kulturby 96 nok været et udstillingsvindue, nok skabt mange arbejdspladser, og kulturen har mødt mange nye mennesker. Men tilbage står en stribe af såkaldte events fra japansk fyrværkeri til kulinariske udfoldelser på Holmen - i det hele taget et meget diffust billede af et meget bredt kultursyn.

Vi skal ikke gøre os til herrer over eller bedømmere af de enkelte events, heller ikke forsøge at indskrænke kultursynet. Men vi fornemmer en tendens hos regeringen til på den ene side at støtte den elitære kunst og på den anden side den brede folkelige amatørudøvelse af kultur, medens man hæmmer udviklingen af det store vækstlag, som skal skabe grundlag for den professionelle udøvende og skabende kunst.

Vi mener, at vores kulturpolitik må defineres i fire hovedområder og ikke i ét stort sammensurium, hvor alt fra finere madlavning til japansk fyrværkeri gøres til kunst, og hvor aktivitet og udfoldelse i sig selv er en kunstnerisk kvalitet. Jeg vil godt dele vores støtteområder ind i fire kategorier:

1. Selvaktivering som den brede folkelige udfoldelse af kunst og kultur.
2. Den professionelle skabende og udøvende kunst.
3. Formidlingen af kunst og kultur.
4. Folkeoplysningen.

Herudfra må vi støtte dansk kunst og kulturliv. En stor pærevælling ender med en surdej, der hæver og i sidste ende kvæler det vækstlag, der er nødvendig for den professionelle kunst og kultur.

Dermed er ikke sagt, at man kan gå på tværs og lade et spændingsfelt herimellem udvikle sig, men grundlæggende bør regeringen holde sig disse fire kulturhovedområder for øje og målrette indsatsen herimod.

Lad mig bringe et par andre ting ind i debatten såsom det kulturelle kredsløb eller fødekæden, om man vil. Vi har i Danmark opbygget et meget fint net af ophavsretlige støtteordninger, der administreres på forbilledlig vis af organisationerne og af KODA og Copy-Dan. Fra tid til anden forsøger højrefløjen, ja sågar også den pænere del af højrefløjen, på at bryde med disse ordninger.

Lad os tage afgiften på uindspillede bånd. Forbrugerne betaler her en mindre afgift - ikke til statskassen, men til de kunstnere, der før eller siden bliver indspillet på disse bånd - 70 mio. kr. til kunstnere, og et stort antal danske arbejdspladser er skabt. Vi har balance i en fødekæde, der støtter forudsætningen for oplevelsen og distributionen.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad vores kulturminister egentlig mener om at fastholde støtteordningerne på blankbånd, altså afgifterne på blankbåndene. Der har været lidt forskellige meldinger i pressen herom.

Man kan ikke have en kulturdebat, uden at vi også her i Folketinget berører den hele tiden løbende diskussion om en bred støtteordning til skabende kunstnere, et problem, vi hele tiden støder på, når vi læser den ene rapport efter den anden om de sociale og økonomiske vilkår, vores kunstnere bydes. Problemet er påpeget i Peter Duelunds rapport og her i Folketinget af et meget bredt flertal fra alle minus de to Fremskridtspartier.

Nu må man snart til at finde en løsning. Det var vi meget tæt på i finanslovdebatten op til finanslovforhandlingerne, og det nye, som den daværende kulturminister og Enhedslisten fik skabt, var en model, der ikke er en a-kasse eller en social sikringsordning, men en kulturpolitisk støtteordning med to kriterier, et objektivt og et kunstnerisk.

Vi lovede hinanden - det vil sige regeringen og Enhedslisten - at efter finanslovdebatten skulle denne diskussion køre videre, men indtil i dag har vi intet hørt, og nu kan vi snart ikke blive ved med at kalde den siddende minister for ny. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad agter ministeren at foretage sig for at følge de resultater op, som man var tæt på under finanslovforhandlingerne?

En anden ting er de små spillesteder. Der uddannes mange musikere; der er et utrolig godt grundlag for at få en udøvende kunst i gang på de små spillesteder, men de har det rigtig skidt.

Jeg nævnte under kanalmødet, at Enhedslisten vil tage et initiativ på dette område. Men jeg vil gerne spørge ministeren: Kan man regne med, at regeringen også vil prioritere en indsats for forbedrede vilkår for de små spillesteder?

Og så til sidst: Jeg mener, at ministeren må træde ind her. Ministeren tiltræder på et tidspunkt, hvor det nye medieforlig skal til at slå igennem. For mig at se var det en skelsættende